

Ebba Strange (SF):

Jeg skal bare på SFs vegne sige, at vi anbefaler lovforslagene, og vi anbefaler, at de går direkte videre i tinget uden udvalgsbehandling.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ligeledes anbefale både disse to lovforslag, og at man undgår at behandle dem i udvalg.

Steen Folke (VS):

Også VS kan uden videre gå ind for de to lovforslag.

Johan Nielsen (S):

Jeg er meget forvirret, meget forvirret. Det skal selvfølgelig aldrig blive mig, der bestemmer, hvad man mener, og hvad man vil i fremskridtspartiet; så ønsker jeg hellere, jeg var død. Men når jeg lige har fortalt, at disse lovforslag er blevet vedtaget i lagtinget med et meget stort flertal, og når jeg fra denne talerstol gang på gang har understreget, at et meget stort flertal i den færøske befolkning ønsker at være sammen med Danmark, fordi det tjener begge parter til meget stor ære — tænk blot på, hvordan man i Danmark i den sidste tid har solet sig i den bedrift, som en færøsk søkaptajn har udøvet — så kan jeg ikke forstå, at en så fornuftig mand som det ærede medlem fra fremskridtspartiet kan komme op og sige, at det strider imod færingernes ønske. Men der er måske noget i vejen med mig og min logik.

Maisted (FP):

Jeg siger tak for belæringen om, at flertallet i den færøske befolkning ønsker at deltage i goderne, men de ønsker, så vidt jeg ved, selvstyre i vid udstrækning, og så er vores opfattelse, at de også må tage forpligtelserne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslagene direkte til anden behandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om vikarbureauer [af Erhard Jakobsen m.fl.]
(Lovforslag nr. 221. Fremsat 9/5 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det fremsatte lovforslag tager særligt sigte på at bringe vikarbureauvirksomhed, der hidtil har været reguleret i henhold til arbejdsløshedsloven, ind under en selvstændig lov. Som det siges i bemærkningerne til forslaget, skal vikarbureauvirksomhed gøres til en ganske normal og tilladt servicefunktion. Forslagsstillerne mener hermed, at en virksomhed af denne art inden for visse områder skal kunne drives uden forhåndstilladelse, og at bureauerne i deres virksomhed i en vis udstrækning skal stå friere over for indgreb fra det offentliges side.

Den foreslåede ordning går således ud på, at der frit skal kunne drives vikarbureauvirksomhed inden for sådanne beskæftigelser, der falder ind under funktionærlovens § 1, stk. 1. Endvidere indeholder forslaget en regel om, at vikarbureauvirksomhed uden for det således afgrænsede område skal kunne udøves i henhold til en af arbejdsministeren meddelt tilladelse.

Jeg vil gerne herom sige, at efter arbejdsløshedslovens regler om vikarbureauer kræves der i dag altid en tilladelse, for at der lovligt kan drives vikarbureauvirksomhed. Betingelserne er, at der skal være et fagligt eller et stedligt behov for en sådan virksomhed, samt at der skal forhandles med arbejdsmarkedets organisationer inden for det pågældende område. Tager vi handels- og kontorområdet, så er reglerne nærmere beskrevet i en arbejdsministeriel bekendtgørelse fra 1970, og i henhold til denne bekendtgørelse har en række vikarbureauer fået tilladelse til deres virksomhed inden for dette område.

Så vil jeg i øvrigt gerne nævne, at spørgsmålet om, i hvilket omfang der er behov for vikarbureauer, har været debatteret her i tinget ved flere tidligere lejligheder, og jeg mener ikke, der nu er fremkommet noget, som skulle give grund til at antage eksistensen af et ikke tidligere konstateret, udvidet behov for disse bureauers arbejde. Jeg synes